

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12Co/18/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8714212967
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Krochta
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8714212967.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Krochta a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Zlaty Simkovej v spore žalobcu: G. X., so sídlom V. F., E., Q.: XX XXX XXX, právne zastúpený: GARAJ & Partners s.r.o., so sídlom Jozefská 3, Bratislava, IČO: 35 951 125, proti žalovaným: 1/ L. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. XXXX/XX, I., 2/ K. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXXX/XX, I., obaja právne zastúpení: Advokátska kancelária Hudzík & Partners, s.r.o., Mnoheľova 830/15, Poprad, IČO: 47 251 654, 3/ N.. K. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. C. XX, právne zastúpený: JUDr. Marcel Kohút, advokát, Nám. sv. Egídia 95, Poprad, 4/ C. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXXX/XX, I., právne zastúpený: JUDr. Ing. Marcela Martinkovičová, advokátka, Okružná 36, Poprad, v konaní o zaplatenie sumy 380,16 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad, č.k. 15C/51/2015 - 276 z 03.12.2019 takto

rozhodol:

I. Potvrďuje rozsudok.

II. Žalovaným 1/,2/,3/ priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

III. Žalovanému 4/ náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. V záhlaví tohto rozhodnutia identifikovaných strán sporu súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom I. výrokom žalobu zamietol a II. - IV. súvisiacimi výrokmi o trovách konania rozhodol tak, že ich plnou náhradou zaviazal žalobcu.

2. Pri svojom rozhodnutí vychádzal zo zistenia, že medzi žalobcom a žalovanými 1/ a 2/ ako dlžníkmi a žalovanými 3/ a 4/ ako ručiteľmi bola dňa XX.XX.XXXX uzatvorená zmluva (nespotrebiteľského charakteru) o poskytnutí podpory vo forme úveru, na základe ktorej žalobca žalovaným 1/ a 2/ poskytol úver vo výške vtedajších 300.000,-Sk s lehotou splatnosti 30 rokov, pričom žalovaní 1/ a 2/ sa ho zaviazali splácať v pravidelných mesačných splátkach, splatných do 15. kalendárneho dňa mesiaca vo výške vtedajších 1.265,-Sk. Žalovaní 1/ a 2/ sa dostali do omeškania s plnením splátok, preto boli žalobcom dňa 02.07.2014 vyzvaní na zaplatenie dlžnej sumy. Z dôvodu, že z ich strany nedošlo k úhrade dlžnej sumy, žalobca listom zo dňa 22.12.2014 odstúpil od zmluvy. Žalobca však neuniesol dôkazné bremeno v tvrdení, že odstúpenie od zmluvy bolo uložené pre žalovaných 1/ a 2/ na pošte dňa 30.12.2014, a týmto okamihom mali potom žalovaní 1/ a 2/ objektívnu možnosť oboznámiť sa s odstúpením od zmluvy, ak navyše žalovaní 1/ a 2/ preukázali, že sa v rozhodnom období dlhodobo zdržiavali v zahraničí - v B. - a teda aj uvedené svedčí o tom, že nemali objektívnu možnosť oboznámiť sa s týmto odstúpením. Žalobca doručenkou preukázal doručenie odstúpenia od zmluvy žalovanému 3/, ktorý bol ručiteľom. Z uvedených dôvodov žalobu zamietol, lebo nedošlo k účinnému odstúpeniu od zmluvy, od ktorého

žalobca odvodzuje svoj nárok na peňažné plnenie uplatňovaný v tomto spore. Z tohto dôvodu sa potom už súd prvej inštancie ani osobitne nezaoberal vznesenou námietkou premlčania. O trovách konania rozhodol podľa zásady úspechu. Takto ustálený skutkový stav po právnej stránke posúdil podľa § 1 ods. 1, ods. 2, § 6 ods. 1 písm. a/, § 7 ods. 1 písm. a/ zák. č. 150/2013Z.z., § 344, § 345 ods. 1, ods. 2, § 349 ods. 1, § 351 ods. 2 Obch. zák., § 45 ods. 1 Obč. zák., výrok o trovách konania podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, ods. 2 CSP.

3. Tento rozsudok v celosti včas podaným odvolaním napadol žalobca, poukazujúc na odvolacie dôvody uvedené v § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP (nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie veci). Kruciálnou o.i odvolacou námietkou žalobcu bolo tvrdenie, že v priebehu prvoinštančného konania, konkrétne prílohami ku svojmu podaniu z 11.12.2018 preukázal, že odstúpenie od zmluvy ostalo u žalovaných nevyzdvihnuté s dátumom uloženia na pošte dňa 30.12.2014, a teda nesprávny je záver súdu prvej inštancie jednak o tom, že si v tomto smere neunesol dôkazné bremeno, ale i v tom, že nenastali hmotnoprávne účinky doručenia odstúpenia od zmluvy s tým, že nemôže byť sankcionovaný za to, že nezisťoval inú adresu žalovaných 1/ a 2/. V tomto poukázal na rozhodnutia najvyšších súdov SR a ČR, ktoré majú podporovať jeho argumentáciu. V prípade, ak by sa odvolací súd nestotožnil s touto jeho argumentáciou, poukázal na ďalšie rozhodnutie NS ČR (sp. zn. 28Cdo/1853/2002), v zmysle ktorého podanie žaloby je potrebné považovať za kvalifikovanú upomienku s tým, že v odvolacom konaní možno rozšíriť žalobu a návrh na zaplatenie úrokov z omeškania. Odstúpením od úverovej zmluvy podľa Obch. zák. zanikajú práva vyplývajúce priamo zo zmluvy, ale nie práva vzniknuté v dôsledku porušenia zmluvy. Potom požiadavka vrátiť peňažné prostriedky (vrátene príslušenstva a zmluvnej pokuty), poskytnuté na základe zmluvy, nezaniká a nezanikne ani zabezpečenie tejto pohľadávky. Okrem toho žalobca v odvolaní poukázal i na rozhodnutia ÚS SR pojednávajúce o jednak právnej istote ako i o ne/preskúmateľnosti súdnych rozhodnutí. Navrhol rozsudok zmeniť a jeho žalobnej žiadosti vyhovieť, alternatívne ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Súčasne uplatnil trovy konania.

4. Ku podanému odvolaniu sa vyjadrili žalovaní 1/,2/,3/, ktorí unisono navrhli napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť, žalovaní 1/, 2/ súčasne uplatnili aj trovy odvolacieho konania. Samotný žalovaný 3/ vo svojom vyjadrení poukázal na tú skutočnosť, že žalobca v priebehu konania predložil síce odstúpenie od zmluvy, ale nepreukázal, aby to bolo aj reálne adresované žalovaným 1/ a 2/ na poštovú prepravu, teda nepreukázal, že žalovaní 1/ a 2/ mali objektívnu možnosť oboznámiť sa s odstúpením. Uvedené je podporené aj ich dlhodobým pobytom v zahraničí v rozhodnom období. Žalovaní 1/ a 2/ vo svojom vyjadrení poukázali práve na tú skutočnosť, že sa v rozhodnom období dlhodobo zdržiavali v zahraničí a teda nemali objektívnu možnosť sa oboznámiť s odstúpením od zmluvy. Rozhodnutie považujú za preskúmateľné.

5. Žalobca vo svojom následnom vyjadrení v podstate zopakoval svoju argumentáciu pred súdom prvej inštancie ako aj svoju odvolaciu argumentáciu. Ďalšie podania strán dané neboli.

6. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má základné zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie, bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech keďže napadnutý rozsudok je vo výroku vecne správny, čím boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 CSP).

7. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal

suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

8. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích námietok v kontexte s namietanými nesprávnymi skutkovými zisteniami a nesprávnym právnym posúdením veci (aj z obsahu odvolania namietanou nepreskúmateľnosťou, hoc uvedený odvolací dôvod samostatne upletený nebol), teda to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (ku tomu pozri napr. Ústavný súd SR, sp. zn. II.ÚS 78/05).

9. Žalobca tvrdil, že na základe vykonaných dôkazov súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Tu odvolací súd uvádza, že vykonané dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Vyhodnotenie dôkazov súd uvedie v odôvodnení rozsudku. Voľné hodnotenie dôkazov súdom, prirodzene neznamená ľubovôľu hodnotenia. Súd hodnotí jednotlivý dôkaz z hľadiska dôležitosti, zákonnosti a pravdivosti. Po „individuálnej selekcii“ následne súd hodnotí všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti. K nesprávnym skutkovým zisteniam z vykonaných dôkazov súd dospeje nesprávnym vyhodnotením dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov, alebo porušením pravidiel formálnej logiky.

10. Žalobca ďalej tvrdil, že rozsudok súdu prvej inštancie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010).

11. Ak žalobca namieta aj nepreskúmateľnosť rozsudku, tú odvolací súd uvádza, že iba také rozhodnutie je nepreskúmateľné, ktorého právne závery sú v extrémnom nesúlade s vykonanými skutkovými zisteniami, resp. tieto právne závery v žiadnej možnej interpretácii z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nevyplývajú. Z odôvodnenia tu napadnutého rozsudku vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami súdu pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi súdu na strane druhej. Za daného stavu potom odôvodnenie tu napadnutého rozsudku rešpektuje kautely určujúce minimálnu mieru racionality a konzistencie skutkovej a právnej argumentácie, teda je preskúmateľné.

12. Odvolací súd tak po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanom spore správne zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností a na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a prejednávaný spor aj správne právne posúdil. Naproti tomu v priebehu odvolacieho konania žalobca nepredostrel relevantný argument majúci súvis s prejednávanou vecou, ktorý by bol takej povahy, že by mohol priniesť pre neho priaznivejšie rozhodnutie.

13. Možno teda naproti námietkam odvolateľa uzavrieť, že aj podľa právneho názoru odvolacieho súdu dal súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí zrozumiteľnú a presvedčivú odpoveď na podstatné argumenty strán sporu, pričom tak učinil v snahe garantovať stranám sporu ich právo na spravodlivé súdne konanie. Skutočnosť, že v tomto rozhodnutí neboli naplnené očakávania žalobcu, teda súd prvej inštancie nerozhodol v súlade s jeho právnym názorom ešte neznamená, že došlo k porušeniu jeho základného práva na spravodlivé súdne konanie. Súd prvej inštancie podľa odvolacieho súdu totiž postupoval v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi a majúci na pamäti základné právo strán sporu na súdnu ochranu, túto stranám sporu poskytol v požadovanej kvalite.

14. Odvolací súd osvojujúci si závery súdu prvej inštancie na zdôraznenie vecnej správnosti a v súvislosti s odvolacími námietkami žalobcu dopĺňa nižšie uvedené.

15. Občiansky ani Obchodný zákonník nepredpisujú doručenie zásielky obsahujúcej jednostranný právny úkon odstúpenia od zmluvy do vlastných rúk druhého účastníka (§ 45 ods. 1 Obč. zák., § 349 ods. 1

Obch. zák.). Preto postačí ak sa ocitne taká zásielka vo sfére jeho dispozície. Písomnosť sa ocitne vo sfére dispozície druhého účastníka tým, že získa možnosť zoznámiť sa s jej obsahom. Nie je pri tom vždy nevyhnutné, aby sa druhý účastník naozaj s obsahom prejavu vôle zoznámil; rozhodujúce je, aby mal - objektívne vzaté - možnosť obsah písomnosti spoznať (porovnaj rozsudky Najvyššieho súdu ČR zo dňa 29.06.2004 sp.zn. 28Cdo/72/2004, z 08.01.2008 sp.zn. 28Odo/8050/2006, uverejnený v zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk 10/2008 pod č. 104).

16. V otázke doručovania - odstúpenia od zmluvy žalovaným - z obsahu spisu plynie tak, ako to správne konštatoval vo svojom odôvodnení i súd prvej inštancie, že doručenie tejto písomnosti žalobca bezpečne a hodnoverne preukázal iba vo vzťahu ku žalovanému 3/ (čl. 229). Naopak obsah spisu netvorí doklady preukazujúce doručovanie označenej písomnosti aj ostatným žalovaným. Aj v prípade preukázania (čo však v spore žalobca nepreukázal), že odstúpenie od zmluvy sa od žalovaných 1/ a 2/ vrátilo ako zásielka neprevzatá v odbernej lehote, nemožno hovoriť, že žalovaní 1/ a 2/ mali objektívne možnosť na základe oznámenia pošty vyzdvihnúť si uloženú zásielku obsahujúcu odstúpenie od zmluvy a zoznámiť sa s jej obsahom skôr, než sa nevyzdvihnutá zásielka vrátila späť, a to s poukazom na ich v rozhodnom období dlhodobé zdržiavanie sa v zahraničí. Účinky doručenia odstúpenia od zmluvy tak nenastali, a ak žalobca odvodzoval svoj nárok na peňažné plnenie upletený v tomto spore od odstúpenia od zmluvy, súdu prvej inštancie niet čo vytknúť, ak žalobu zamietol.

17. Odvolací súd nespochybňuje názor, že doručenie žaloby je možné považovať za kvalifikovanú upomienku, ktorá však sama osebe, nenahrádza hmotnoprávne účinky odstúpenia od zmluvy, od ktorého svoj nárok v tomto spore odvodzuje žalobca.

18. Treba taktiež poznamenať, že výskyt rozdielnych rozhodnutí v skutkovo rovnakých, prípadne podobných veciach je prirodzenou súčasťou v zásade každého súdneho systému, ktorý nie je založený na precedensoch ako prameňoch práva (viď m. m. nález ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 51/2014). V súdnom spore však nemožno hovoriť, že by bol súd prvej inštancie rozhodol diametrálne odlišne ako v iných skutkovo rovnakých, prípadne podobných veciach.

19. Odvolací súd preto podľa § 387 ods. 1, ods. 2 CSP napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil, keď tento správne rozhodol i o nároku na náhradu trov konania. Aj v tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na správne a úplné odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie v časti trov konania.

20. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania medzi žalobcom a žalovanými 1/-3/ odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešným žalovaným 1/-3/ v odvolacom konaní priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému žalobcovi v plnom rozsahu. O výške priznanej náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 2 CSP).

21. V odvolacom konaní ako už bolo vyššie uvedené, žalobca nebol úspešný. Naopak fakticky plne úspešným bol aj žalovaný 4/, ktorému vznikol zásadne nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP). Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný 4/ bol v odvolacom konaní pasívny, k odvolaniu sa nevyjadril, náhradu trov odvolacieho konania si neuplatnil, a podľa obsahu spisu mu ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli. Odvolací súd vychádzal z čl. 17 Základných princípov CSP zakotvujúcim procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nelogické, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu. Preto náhrada trov odvolacieho konania žalovanému 4/ nebola priznaná.

22. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).